

DNRO 1213/06.02/2018

LAUSUNTO

28.8.2019

Maa- ja metsätalousministeriö

Luonnos Suomen susikannan hoitosuunnitelmaksi

Suomen Ajokoirajärjestö on huolissaan koiralla metsästyksen tulevaisuudesta. Lisääntyneet reviirit ennakoivat lisää susilaumoja, jotka elintilaa etsiessään joutuvat levittäytymään yhä uusille alueille ja turvautumaan ravintoa etsiessään pääasiallisen riistaravinnon lisäksi myös koti- ja tuotantoeläinten sekä metsästyskoirien saalistamiseen. Lisääntyneistä susireviireistä huolimatta koiravahinkojen määrä on usean vuoden ajan pysynyt lähes vakiona, koska yhä laajenevilla alueilla perinteinen koiralla metsästys on täytynyt lopettaa. Metsämaisemissa sitkeästi, itsenäisesti ja usein kaukana omistajistaan työskentelevät ja kuuluvasti haukkuen riistaa ajavat koirat ovat sudelle helppo saalis. Uhkatilanteissa kansalaisten oikeutta suojata omaisuuttaan (mm. koiraa) suden hyökkäyksiltä pakkotila lainsäädännön perusteella tuleekin saattaa ihmisten tietouteen.

Suomenajokoiran yli 100 vuotta kestänyt menestyksekkäs ja pitkäjänteinen kasvatustyö on vaarassa. Uusia nuoria harrastajia on vaikea löytää ikääntyneiden tilalle, ja nykyiset koiranomistajat eivät uskalla ottaa uutta pentua koulutettavaksi, koska koulutus vaatii aikaa, resursseja ja satoja maastoharjoituksia, joiden tuloksena voi olla koulutetun koiran joutuminen suden saaliiksi. Metsästyskoirien rekisteröintimäärän laskiessa vaikeutuu tulevaisuuden riistakantojen hoito koiralla metsästyksen hiipussa.

Metsästyskoirien jalostusta ohjaava koetoiminta on monin paikoin jouduttu lopettamaan susivaaran takia. Pantasusien paikannustiedot onkin saatava näkyviin lähes reaaliaikaisesti, ja lisäksi riistakeskus velvoitettava ennen kokeen järjestämistä täsmentämään tiedossaan olevien susien paikkatiedot koetoimikunnalle turvallisten maastojen järjestämiseksi. Tämä on erityisen tärkeää etenkin sulan maan aikana.

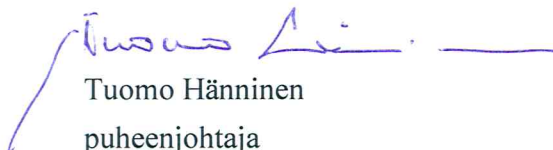
Suden kanta-arvion läpinäkyvyyttä ja luotettavuutta eri toimijoiden välillä on lisättävä. Nykyinen kanta-arvio petoyhdyshenkilöiden TASSU:n kirjaamien havaintojen valossa ei vastaa todellisuutta. Ihmiskasutusten liepeillä liikkuvat ja riistakameroissa kuvatut sudet sekä tavallisten kansalaisten tekemät susihavainnot kertovat kanta-arviota huomattavasti suuremmasta kannasta. Maastoista kerätyt suden ulosteen DNA-näytteet ja muut tieteelliset tutkimukset ovat epävarmoja susilaumojen, -parien ja yksilöiden määrän arvioinnissa. Tärkeäksi osaksi kanta-arviota tulee ottaa koko maan kattava lumijälkilaskenta, jossa tehtäväänsä koulutetut jälkilaskijat kirjaavat havaintojaan.

Susikannan hoitosuunnitelmassa peräänkuulutetaan susien sietämisen lisäämistä mm. kansalaisten susitietoutta lisäämällä. Suomalaiseen elämänmenoon ei kuulu pelko ihmisasutuksen keskellä liikkuvista susista, jotka ovat menettäneet ihmisarkuutensa. Ihmisarkuuden se on menettänyt koska ihmisen parhaan ystävän, koiran, geenit ovat tämän päivän susissa vahvasti esillä. Nämä luonnossa vapaasti liikkuvat koirasudet muokkaavat aidon suden genetiikkaa. Tämän takia kaikkien tutkittujen susien DNA tulee julkaista ja koirasusiksi todetut yksilöt poistaa kannasta. Susi kuuluu suomalaiseen luotoon ihmistä pelkäävänä erämaan asukkina.

Susi ei tarvitse tiukkaa suojelua, koska se ei ole maailman mittakaavassa uhanalainen. Suomen, Skandinavian ja Luoteis-Venäjän populaatiot periytyvät samasta susikannasta. Suomen ja Venäjän yhteisten rajalaumojen lisäksi Venäjän puolella elää kymmentuhatpäinen kanta. Suomen Ajokoirajärjestön jäsenilleen tekemän kyselyn mukaan sopiva susikanta Suomessa on noin 100 - 150 yksilöä. Tästä ylimenevä määrä on vuosittain poistettava kannanhoidollisella metsästyksellä, jossa ensisijaisesti poistetaan ihmisasutuksen liepeillä kulkevat häirikkösudet, koirantappajat tai muuten haittaa aiheuttavat yksilöt. Näin saadaan lisättyä suden luontaista ihmisarkuutta ja palautettua se takaisin erämaiden asukiksi. Kannanhoidolliset luvat tulee palauttaa lukumääräperusteisiksi ja luvilta tulee poistaa valitusoikeus. Suden metsästäminen tulee olla kohdennettua uhkaa ja vahinkoa tuottaviin yksilöihin ja tarvittaessa annettava lupa koko lauman poistoon.

Ystävällisin terveisin

Suomen Ajokoirajärjestö – Finska Stövarklubben ry

Tuomo Hänninen

puheenjohtaja

puh. 050 511 3195